

ПЪОТР ВЯЗЕМСКИ ТРОЙКА

Превод от руски: Янко Димов, —

chitanka.info

Тройката препуска, вее
буйна грива всеки кон,
а звънчето ту запее,
ту заплаче с тъжен стои.

Гласовито в равнината
се разнася ясен звук —
стига до далечината
и се връща кротко тук.

Сякаш дух домашен вика
тази тройка изведнъж,
или на русалка клика
блика в звучния камъш.

Руска степ, в нощта безбрежна
поетична вест си ти —
и томителна, и нежна,
и обвеяна с мечти!

Изад облак по небето
грейва младата луна.
Тя на пътника в лицето
хвърля мека светлина.

Кой е той? И път далечен
ли го чака по света?
От какво ли е увлечен,
та се скита сред нощта?

Дали при богат роднина
утре ще се весели,
или в горестна чужбина
младост ще изпепели?

*В смут сърцето му трепери —
някъде лети сега?*

*И какво ли ще намери —
радост, щастие, тъга?*

*Що го чака там? — Венчален
пръстен и жена добра
или факел погребален
над починала сестра?*

*Кой го знае! Сред небето
в облак месецът се скри,
някъде заспа звънчето,
тръпен мрак степта покри...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.